

Delixit nos บทที่ 1

การกลับสู่หัวใจ

ความหมายของชีวิตภายใน

ชีวิตภายในคือชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า

อันเนื่องมาจากการที่ภคินีซาบซึ่งในความรักความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อตน และตอบสนองความรักนั้น

ด้วยการพยายามที่จะรู้จัก รัก และชิดสนิทเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ยิ่งขึ้น โดยทางพระคริสตเจ้า อาศัยพระจิตเจ้า

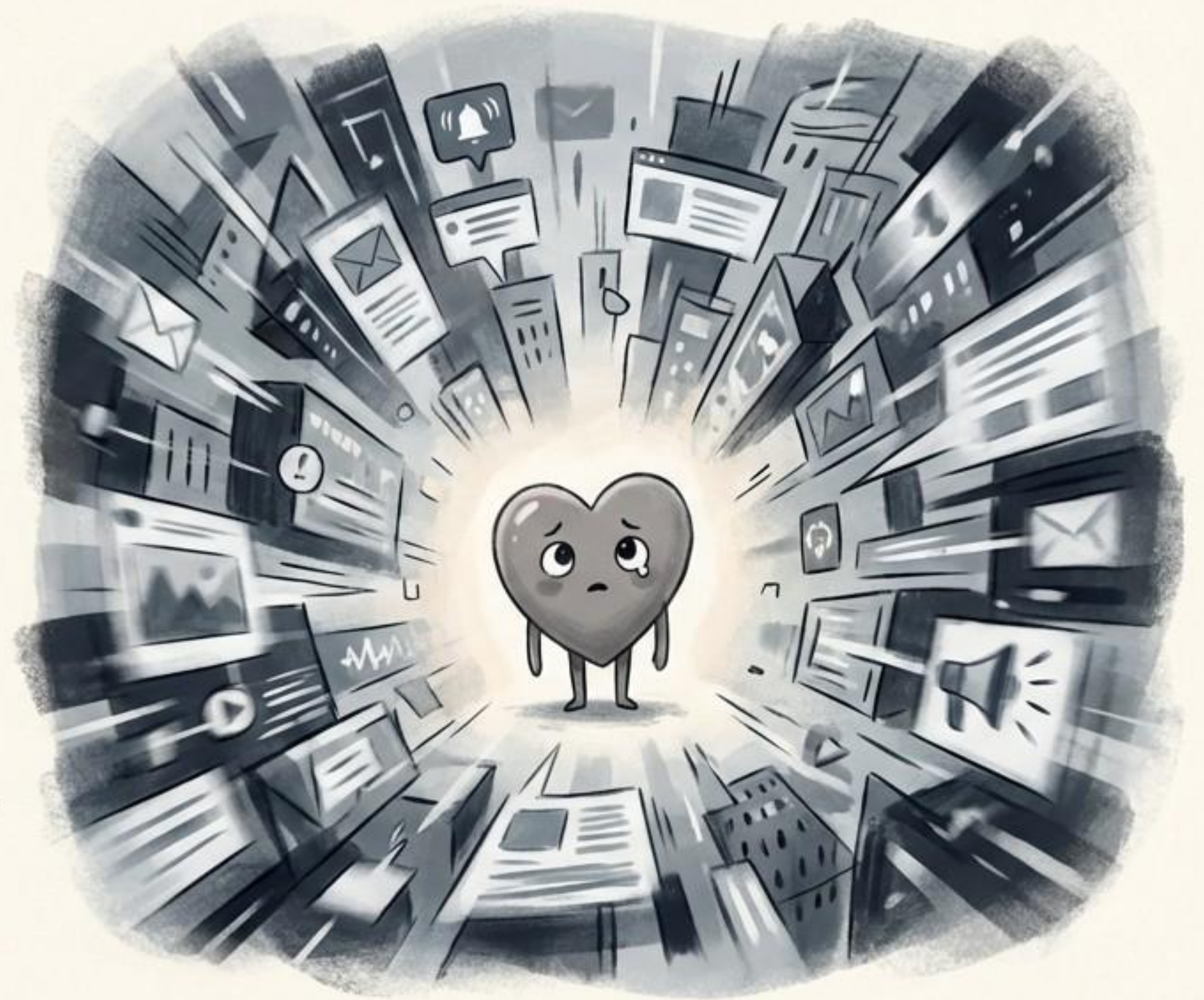
(ธรรมวินัย 70)

ในโลกที่หมุนเร็ว... เราลืมอะไรไปหรือเปล่า?

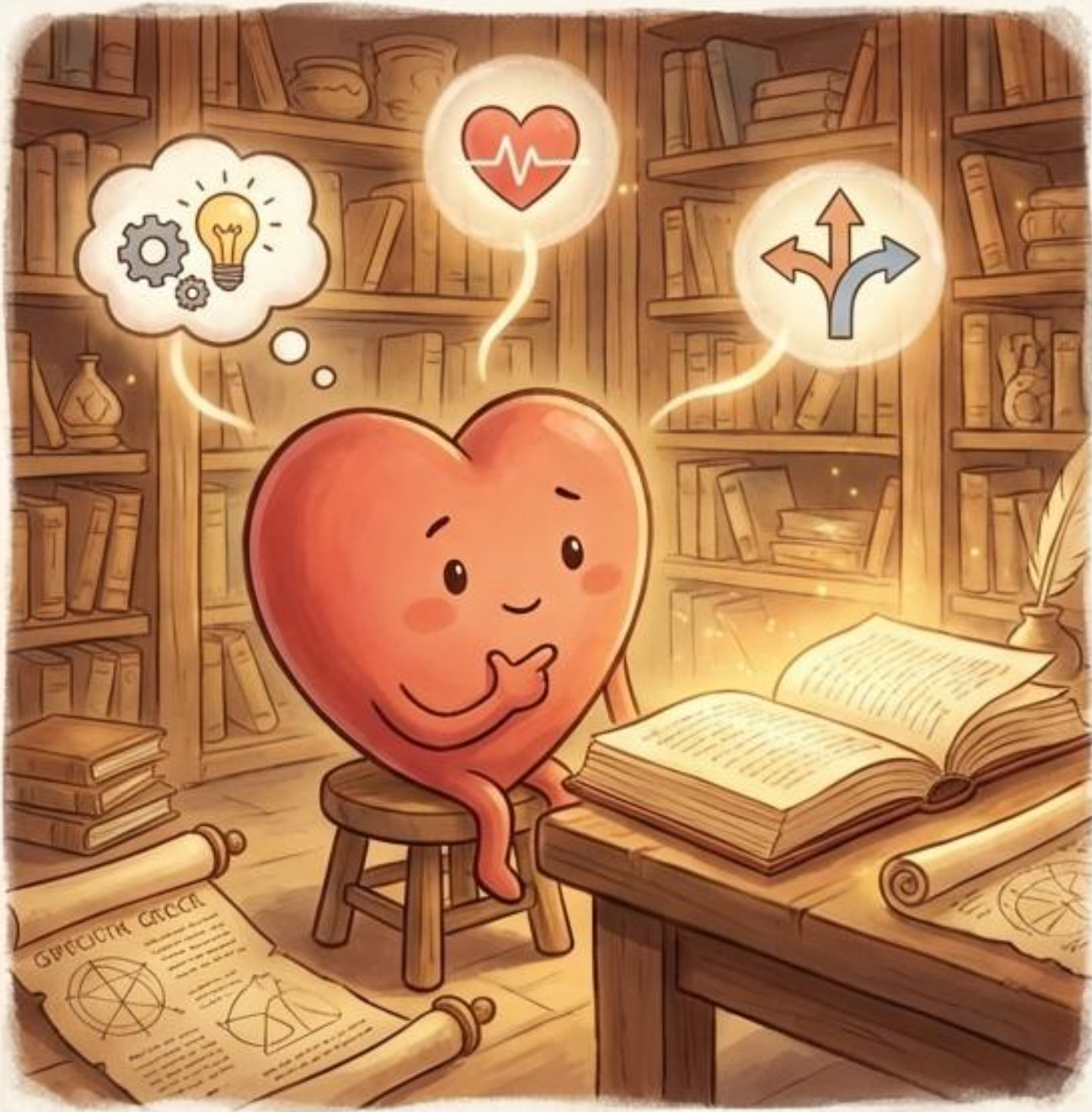
เราอยู่ในยุคแห่งความฉาบฉวย ทุกอย่างเร่งรีบ
วุ่นวาย เราวิ่งจากสิ่งหนึ่งไปอีกสิ่งหนึ่งจนหลง
ลืมความลึกความหมายที่ลึกซึ้งของชีวิต
กลายเป็นเพียงผู้บริโภคที่ไม่เคยพอใจ

ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายนี้ เราทุกคนจำเป็นต้อง
หยุดและค้นพบบางสิ่งที่สำคัญยิ่งอีกครั้ง...
นั่นคือ "ดวงใจ" ของเรา

"เราทุกคนจำเป็นต้องค้นพบความสำคัญของดวงใจอีกครั้ง"

“ดวงใจ” ที่เราพูดถึง... คืออะไรกันแน่?

“ไม่ใช่แค่ศูนย์กลางของร่างกาย แต่คือแก่นแท้ที่ลึกที่สุดของความเป็นมนุษย์”

- **ในสมัยโบราณ (โฮเมอร์, เพลโต):** เป็นที่ที่ความคิดและความรู้สึกเชื่อมโยงกัน เป็นจุดกำเนิดของการตัดสินใจ และเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุผลและสัญชาตญาณ
- **ในพระคัมภีร์:** คือแก่นแท้ที่ซ่อนอยู่ภายใต้เปลือกนอก สามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายที่แท้จริงได้
- มันคือเอกภาพของร่างกายและวิญญาณ ที่ให้ความหมายและทิศทางแก่ทุกสิ่งที่เราเป็นและทำ

ดวงใจคือที่สถิตของความจริง... และเป็นที่ซ่อนของความลับ

ดวงใจคือที่ที่เราเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง
ปราศจากการเสแสร้งหรือหน้ากา
เป็น "ความจริงเปลือยเปล่า" เกี่ยวกับตัวเรา

เมื่อเดไลลาห์ถามแซมซั่นว่า
"ท่านพูดได้อย่างไรว่า 'ฉันรักเธอ'
ในเมื่อใจของท่านไม่ได้อยู่กับฉัน?"
เธอกำลังถามหาความจริงใจนี้

แต่ในขณะเดียวกัน
จิตใจก็ "หลอกลวง
กว่าสิ่งอื่นใด"
เรามักซ่อนตัวตน
ที่แท้จริงไว้หลัง "ใบไม้"
(สิ่งปกปิด) มากมาย

"จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ" - หนังสือสุภาษิต

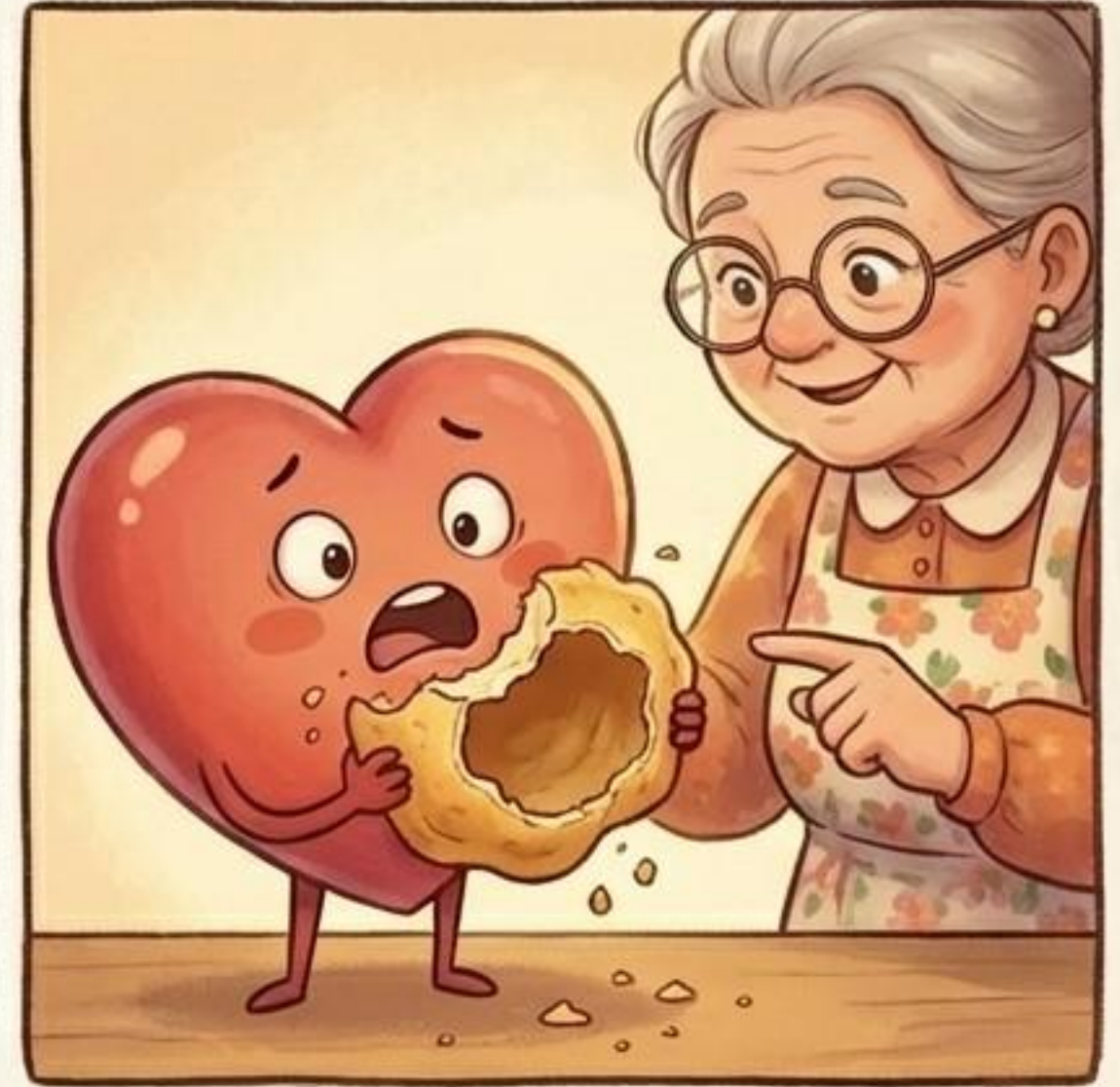
เรื่องเล่าของคุณยาย: ขนม "คำโกหก"

"เมื่อตอนเป็นเด็ก ยายของข้าพเจ้า
ทำขนมแป้งทอดสำหรับงานคาร์นิวัล
แป้งที่ใช้ทำบางมาก..."

"...เมื่อทอดในน้ำมัน มันจะพองตัวขึ้น
แต่เมื่อกัดเข้าไป ข้างในกลับกลวง
ในภาษาถิ่นของเราเรียกขนมนี้ว่า
'คำโกหก' (bugie)"

คุณยายอธิบายว่า: "เหมือนคำโกหก
มันดูใหญ่โต แต่ข้างในว่างเปล่า
เป็นของปลอม ไม่ใช่ของจริง"
ภาพลักษณ์ภายนอก ความไม่ซื่อสัตย์
และการหลอกลวงจะถึงเราไว้มือเปล่าในที่สุด

ทำไมเราถึง "สูญเสียศูนย์กลาง" ของตัวเองไป?

ในสังคม "ลื่นไหล" (liquid world) เราอยู่กับ
การบริโภคที่ไม่มีที่สิ้นสุด ถูกกล่อมด้วยเทคโนโลยี
และขาดความอดทนต่อชีวิตภายใน

ประวัติศาสตร์ความคิดก็มีส่วน: ลัทธิเหตุผลนิยม,
วัตถุนิยม, และปัจเจกนิยมที่ไม่ดีต่อสุขภาพ
ทำให้เราให้ความสำคัญกับ "เหตุผล" หรือ
"เจตจำนง" ที่ควบคุมได้ง่ายกว่า "ดวงใจ"

ผลลัพธ์คือ เรากลายเป็นคนแปลกหน้าแม้
กระทั่งกับตัวเอง สูญเสียความสามารถในการ
สร้างความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง

ดวงใจคือพลังที่รวบรวมสิ่งที่แตกสลาย

ดวงใจมีความสามารถพิเศษในการรวม
และประสานประวัติศาสตร์ส่วนตัวของเรา
แม้ว่ามันจะดูแตกแยก แต่ในใจ
ทุกสิ่งสามารถกลับมามีความหมายได้

- พระวรสารเล่าถึงพระแม่มารีย์ ผู้ทรง
"เก็บเรื่องทั้งหมดนี้และไตร่ตรองในใจ"
(symbállein) คำนี้หมายถึง
"การนำสองสิ่งมารวมกัน" และค้นหา
ความหมายที่ลึกซึ้งขึ้น
- พระนางทรงเก็บรักษา (diatérei)
ทั้งความทรงจำและสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ
รอคอยที่จะ "ประกอบเข้าด้วยกัน"
ในใจของพระนาง

ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มารีร์เปี่ยมด้วยความ
เชื่อ ความศุภาพ และการอ่อนน้อมตามน้ำพระทัย
ของพระเจ้า ดังนั้น ภาตินี้ควรมอบตัวแต่ดวงหทัย
นิรมลของพระแม่ และปฏิบัติตามแบบอย่างของ
พระแม่ พร้อมทั้งวอนขอพระแม่ช่วยให้มีความ
ซื่อสัตย์ต่อกระแสเรียกของตน และทำการฉลองพระ
แม่ด้วยใจศรัทธา (ธรรมวินัย 8)

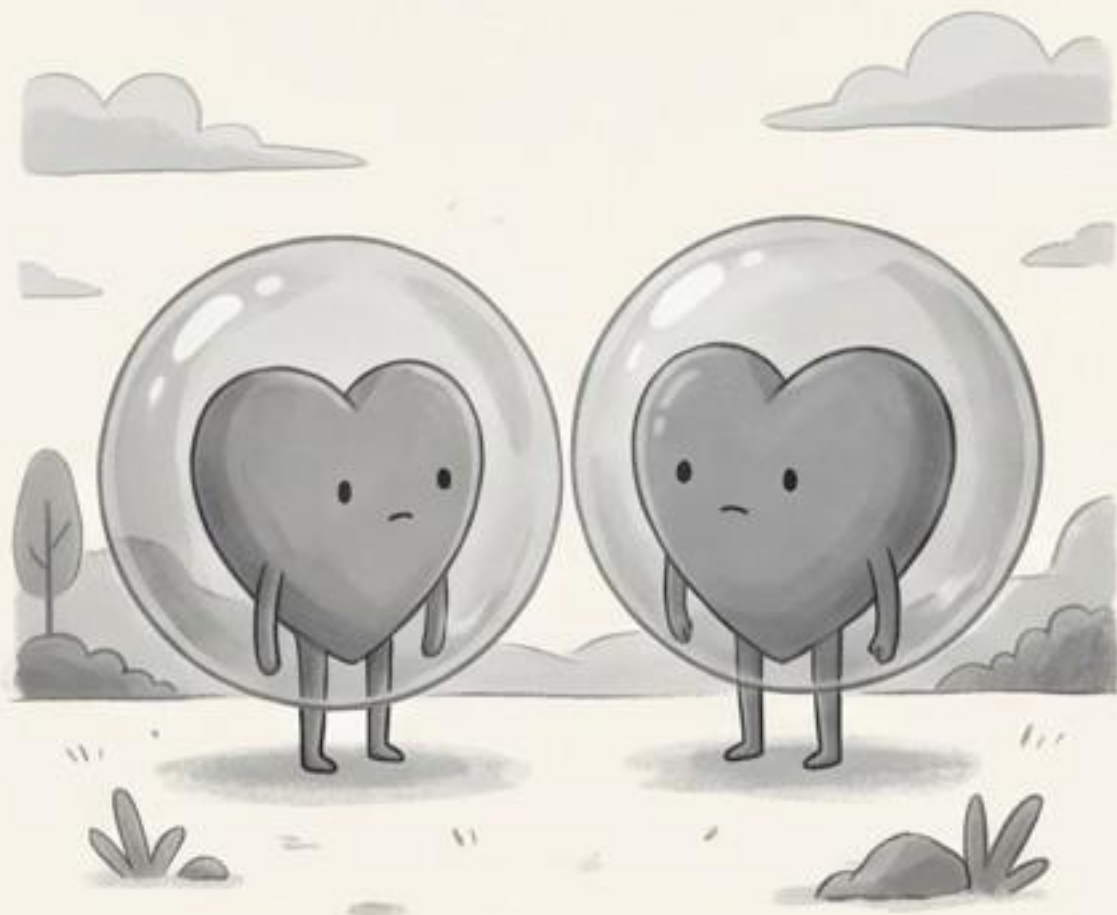
สิ่งเล็กน้อยที่อัลกอริทึมไม่มีวันเข้าใจ

ในยุคของปัญญาประดิษฐ์ บทกวีและความรักคือสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาความเป็นมนุษย์ ไม่มีอัลกอริทึมใดจะจับภาพความรู้สึกที่เรา มีต่อความทรงจำเล็กๆ น้อยๆ ที่ล้ำค่าได้:

- ครั้งแรกที่ใช้ส้อมกดขอบพายที่ช่วยแม่ทำ
- รอยยิ้มที่ได้จากการเล่าเรื่องตลก
- ดอกไม้ที่พับไว้ในหน้าหนังสือ
- ความห่วงใยต่อลูกนกที่ตกจากรัง
- สิ่งธรรมดาเหล่านี้วิเศษสำหรับเรา เพราะมันถูก "เก็บรักษา" ไว้ลึกในใจ

จาก "ฉัน" สู่ "เรา": ดวงใจสร้างสายสัมพันธ์ที่แท้จริง

ความสัมพันธ์ที่ไม่ได้ถูกล่อหลอมโดยดวงใจ
ไม่สามารถเอาชนะความแตกแยกที่เกิดจาก
ปัจเจกนิยมได้ คนสองคนอาจอยู่ใกล้กัน
แต่จะไม่เชื่อมต่อกันอย่างแท้จริง
สังคมที่ถูกครอบงำด้วยการยึดตนเอง
เป็นศูนย์กลางจะกลายเป็น "ไร้หัวใจ"
มากขึ้นเรื่อยๆ

เราจะเป็นตัวของตัวเองได้อย่างสมบูรณ์
ก็ต่อเมื่อเรามีความสามารถในการยอมรับ
ผู้อื่น และมีเพียงผู้ที่ยอมรับตนเองเท่านั้น
จึงจะสามารถพบปะผู้อื่นได้

ไม่ใช่แค่แสงสว่าง... แต่คือ "ไฟที่ไหม้กระหน่ำ"

นักบุญโบนาเวนตูราสอนว่า เราไม่ควรภาวนาขอแค่แสงสว่าง แต่ขอ "ไฟที่ไหม้กระหน่ำ"

ความรู้ที่ว่าพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา ไม่ได้เป็นเพียง "ความรู้" แต่ต้องกลายเป็น "ความเส่นหา" และ "ความรัก"

นี่คือสิ่งที่นักบุญจอห์น เฮอร์ นิวแมน หมายถึงด้วยคติพจน์ *Cor ad cor loquitur* (ใจพูดกับใจ) พระตรัสกับใจเราโดยตรงจากพระหฤทัยของพระองค์

คำภาวนาจากใจ: ขอให้ใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยพระหฤทัยของพระองค์

โอ้ พระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์และเปี่ยมรักที่สุดของพระเยซู...
ข้าพเจ้าขอนมัสการพระองค์ด้วยความรักและความเกรงขามที่สุด...

โอ้ พระเจ้าของข้าพเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลดตัวลงมายอมให้ข้าพเจ้ารับพระองค์...
และพระองค์ทรงพำนักอยู่ในข้าพเจ้าชั่วขณะหนึ่ง
โอ้ โปรดทำให้ใจของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยพระหฤทัยของพระองค์

"โปรดชำระมันให้บริสุทธิ์จากทุกสิ่งที่แข็งกระด้างและโหดร้าย... โปรดเติมเต็มมันด้วยพระองค์
เพื่อที่... มันจะมีสันติสุข"

โลกที่ไร้หัวใจ... ร้องให้ผ่านดวงตาของผู้สูงวัย

เมื่อเราเห็นสงคราม ความขัดแย้ง
และการต่อสู้แย่งชิงอำนาจ เราอาจสรุป
ได้ว่าโลกกำลังสูญเสียหัวใจ

เราเพียงแค่มองและฟังหญิงชรา -
จากทั้งสองฝ่าย - ที่ตกอยู่ภายใต้ความเมตตา
ของความขัดแย้งที่กำลังทำลายล้างเหล่านี้

การเห็นหญิงชราเหล่านี้ร้องไห้ และไม่รู้สึกร
ว่าเป็นสิ่งที่ทนไม่ได้ คือสัญญาณของโลกที่
กลายเป็นไร้หัวใจ

โลกสามารถเปลี่ยนแปลงได้... โดยเริ่มต้นจากดวงใจ

สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 สอนว่า "ความไม่สมดุที่ส่งผลกระทบต่อโลกในปัจจุบัน แท้จริงแล้วเป็นอาการของความไม่สมดุที่ลึกซึ้งกว่าซึ่งหยั่งรากอยู่ในดวงใจของมนุษย์"

การคืนดีและสันติสุขกำเนิดจากดวงใจ เมื่อดวงใจของเราเชื่อมกับพระหฤทัยของพระคริสต์ เราสามารถสร้างปาฏิหาริย์ทางสังคมนี้ได้

การเริ่มต้นจากดวงใจเท่านั้นที่ชุมชนของเราจะสามารถรวมจิตใจและเจตจำนงที่แตกต่างกันให้เป็นหนึ่งเดียวได้

ชีวิตผู้แพ่รธรรมชีวิตของภคินีจะต้องเร้าร้อน

ไปด้วยจิตตารมณ์แห่งการแพ่รธรรม

และงานแพ่รธรรมทั้งหมดของภคินีจะต้องเร้าร้อนไปด้วย
จิตตารมณ์แห่งการนมัสการ (worshipping) และรับใช้พระเจ้า
มีความเชื่อและความไว้วางใจ
ต่อการทำางานของพระจิตเจ้าในตัวของมนุษย์ทุกคน
(ธรรมวินัย 91)

ในที่สุดแล้ว... เราคือดวงใจของเรา

ในดวงใจ เราได้รู้จักตัวเราเองอย่างแท้จริง และเราได้เรียนรู้วิธีที่จะรัก
ต่อหน้าพระหฤทัยของพระคริสต์ เราค้นพบว่าพระคริสต์คือ "หัวใจของโลก" และศูนย์กลางของประวัติศาสตร์

ขอให้โลกของเรา ซึ่งกำลังเผชิญกับความท้าทายมากมาย
ได้รับสิ่งสำคัญที่สุดและจำเป็นที่สุดกลับคืนมา นั่นคือ **ดวงใจ**